

og derefter er Importen i 1890 altsaa 11,850,000 Pund mindre end i Maret 1884, da den kulminerede, og fra dette Tidspunkt begyndte netop Sukkerfabrikkerne at fremstille det danske Budsukker. — Fariner, der paa Grund af deres Lyshed og Billighed fortrinsvis konsumeres af den ubemidlede Del af Befolkningen, vil ved den foreslaaede Lyshedsgrænse Nr. 16 blive aldeles fortrængte, og Forbrugerne derved blive tvungne over paa mørkere Sukker end det sædvanlige, eller paa det dyrere danske Sukker.

Naar der fra en enkelt Side er givet en saa mørk Skildring af de danske Sukkerfabrikkers Virksomhed, maa dertil bemærkes, at Udbyttet af denne 18-aarige Periode 1872—1889 gennemsnitlig har været cirka $7\frac{1}{2}$ Procent p. a. — uagtet der i 3 Aar ikke blev givet noget Udbytte. — Der synes saaledes ingen særlig Grund at være til Klager, thi i de 3 Aar 1884—86, de danske Sukkerfabrikker intet Udbytte gav, maatte enhver Sukkerforretning lide under de samme uheldige og abnorme Konjunkturer.

Da det har vist sig, at Importen af Toldsukker stadig er i jævn Tilbagegang, synes den nuværende Toldbestyttelse at være mere end tilstrækkelig, og naar der ved anden Behandling fra en enkelt Side er udtalt, at „der ej er synderlig Forstel paa de Sukkere, som paa denne Maade skulle indføres“, maa vi i Modsætning hertil udtale, at Forstøtten — efter vort Skøn — er af den Natur, at Resultatet af en endelig Toldlov, hvor Lyshedsgrænsen sættes lavere end til Nr. 18, absolut vil føre til

- 1) Ophør af Importen af saa godt som alt det Sukker, der nu indføres og sælges her i Landet til Konsumenterne.
- 2) Et stort Tab for Statskassen, idet den indenlandske Industri jo ej alene har en overordentlig stor Bestyttelse ved at have et Nummer højere end Toldsukker, men desuden en ekstra Godtgørelse af 8 pCt. ($\frac{3}{4}$ Dre) af Tolden fremfor Toldsukkeret.
- 3) At Sukker selvsølgelig fordyres i en væsentlig Grad for Konsumenterne, idet de danske Sukkerfabrikker da stod uden nogen som helst Konkurrence og vilde blive aldeles eneraadende over hele Sukkerhandelen i Danmark.

Hvad endelig angaar den ved anden Behandling vedtagne Bemyndigelse til at paalægge Ekstratold for Sukker, der indføres fra Lande, som give Eksportpræmie, da har Grundlaget for enhver Toldlov altid med Rette været at undgaa administrative Bestemmelser, der for Handelsstanden skabe Uvisshed med Hensyn til Toldbehandlingen, og dernæst arbejdes der jo netop nu af de fleste Landes Regeringer af al Kraft paa at affstatte eller dog betydelig nedsætte disse Eksportpræmier.

Vor ærbødige Anmodning til det høje Ting gaar paa ny ud paa, at Loven maa faa den Affattelse, som Regeringens Forslag af 1ste Novbr. 1889 anbefaler, nemlig:

mørkere end Nr. 19.

Kjøbenhavn, den 3dje Marts 1891.

L. F. Mørk & Co.	Sihyr & Kjær.	Jr. Christiausen.	Ferd. Andersen & Co.
H. Desfau & Co.	Moses & Søn G. Melchior.	Brødr. Sachmann.	Gerson Melchior & Co.
Beckett & Meyer.	Axel Peterfen.	J. W. Mouritzen.	M. S. Henriques.
Ch. Klaffehn.	H. S. Simonsen & Co.	M. C. Engel.	J. Th. Adolphs Enke.
Chr. Gøfert.	Edvard Herz & Co.	A. Glahnsou.	Chr. N. Haar.
Olivarius & Christensen.	Ed. Richter.	Peter Andersen.	